



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 19. Quomodo per mortem Christi, à diabolo, peccato, & poena
redempti sumus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

LOCORVM COMMVNIVM
do. Quare licet acceperit impassibili-
tatem post mortem, antè tamen abso-
lutè loquendo, nō minùs beatus fuit:
quanquam secundū quid, quia non-
dum ab omni miseria immunis.

Phil. 2.

Hinc etiam quod Deus vocetur,
antemortem habuit. Et quod Apo-
stolus hoc ei per passionis humilita-
tem collatum dicit, intelligi debet,
de nominis huius fama per vniuer-
sum orbem spargenda.

Quod etiam Ambrosius dicit, id
ipsum nomen donatum Christo deo,
August. autem homini, diuerso id di-
cunt respectu: Ille namq; loquitur re-
spectu naturæ, hic gratiæ.

Ea autem, quæ sibi Christus me-
ruisse dictus est, sine merito (supposi-
ta mortalitate & passibilitate, quam
assumpserat) habere nō potuit: quā-
uis talem naturā assumere poterat,
vbi illa simul accepisset: & sic nec me-
ruisset, & nomen suum aliter pote-
rat clarificare.

Sic & redemptionem nostram in-
telligendus est, alia via quàm per pas-
sionem procurare potuisse, illam ta-
men congruentissimam fuisse.

Caput 19.

Quomo-

Quomo-
bo

P Er
CH
bo
lue mag
bis vic
dem pas
sacrifici
rū malo

Factu
tem dia
ra prius

Sicq;
uit: quia
tur, sua
quoque

Est p
operis e
humani
uis priu
cto conu
& spirit
doque r

At m
lus ipse
ctus, id
tem, sed

Quomodo per mortem Christi, à dia-
bolo, peccato, & pœna re-
dempti sumus?

Per passionem & mortem suam
Christus nos à peccato, & dia-
bolo redemit (quo & charitatis
sue magnitudine, charitatem in no-
bis vicissim accendi voluit) vt per fi-
dem passionis & mortis eius, qui se
sacrificium pro nobis obtulit, dicto-
rū malorum euasione adipiscamur.

Factus enim est homo, vt per mor-
tem diabolum iuste vinceret in natu-
ra prius victa.

Sicq; & à pœna æterna nos libera-
uit: quia culpam pro qua pœna debe-
tur, sua morte destruxit, temporale
quoque tandem ablaturus.

Est proinde ob vsum potestatis &
operis expletionē, Christus proprie
humani generis redemptor, quam-
uis prius illud & patri & spiritui san-
cto conueniat: quapropter & pater
& spiritus sanctus redemptor quan-
doque nuncupatur.

At mediator Dei & hominum so-
lus ipse est, nō pater, nec spiritus san-
ctus, idēq; non secundum diuinita-
tem, sed secundum naturam assump-

F 6 tam,

Rom. 5.

Luc. 22.

Psal. 68.

1. Cor. 5.

Aug. lib.

13. de Tri.

cap. 16.

1. Tim. 6.

Rom. 7.

Iob. 1.

LOCORVM COMMVNIVM
tam, qua & minor patre, & caput ho-
minum esse probatur.

Caput 20.

Poterat'ne alio pacto redimi genus
humanum, quàm per Christi
mortem?

*Aug. de
Trini. lib.
13. ca. 10.*

ALio quidem modo, quàm per
Christi passionem, Deus, cu-
ius potestati omnia subsunt,
hominem liberare potuisset: sed nul-
lus alius infirmitati nostræ sanandæ
erat conuenientior. Hoc enim modo
voluntas hominis per amorem ma-
gis in Deum dirigit: & iustitia mani-
festius est obseruata in victoria dia-
boli, qui cùm Christū occiderit, nul-
lam in eo mortis causam reperiens,
potestatem vsurpatam in omnes fide-
les, iure amisit.

*Esa. 55.
Rom 8.
Eph. 5.*

Neque tamen etiam si Deus (quod
potuit) vno nutu hominem redemis-
set, iniuria alicui esset illata: quippe
in cuius manu vniuersa consistunt.

*Matt. 2.
Luc. 14.*

Christus ergo hostiam & precium
redemptionis nostræ seipsum offe-
rens, per passionem suam, causa fuit
effectiua & autor reconciliatiōis hu-
manæ pro omnibus quidem sufficien-
ter: efficaciter verò pro electis tantū.
Qui

Qui
fit à se
is: hi ta
rum b
tes eor
nus, in
inquit
ipse me
runt ch

Fuit'ne
car

I NC
ani
sep
Quo
relictu
dum, n
ta fuer
nis hu
tractur
dum est
positum
Quo
minem
ne, & si
gendur
fuerit f